

VARUSMIES RESERVILÄINEN VETERAANI

Muistelo T-34 -vaunuista

Koulutin kantahenkilökuntaa ja varusmiehiä sodan jälkeen T-34 ja T-34-85-vaunuilla. Koskaan en ampunut 85 mm:n tykillä, sillä ampumaleirillä sen ammuksia ei ollut. Niitä säästettiin pahan päivän varalle. Leireillä "pitkäputkiset" ampuivat vain pikakivääreillä. Lyhytputkisiin 76 mm:n ammuksia oli riittävästi leireilläkin.

Kyllähän molemmat T-34 -mallit kuljivat railakkaasti. Kerran ampumaleirillä oli lunta oikein kunnolla. Mikkelin miehistä kapteeni Caselius "Nakke", tuli luokseni ja tiedusteli, voisivatko panssarivaunut ajaa päätieltä uran ampumakentän länsilaitaan raskaalle krh-komppanialle, kun hevoset eivät hangessa voi vetää heittimiä? Minulla oli silloin T-34:n molempia malleja. Lupasin ajaa ja sanoin, että laita hevoset rekiin, menisivät saman tien. Ei laittanut hevosiaan mukaan. Kun ajoitin takaisin, hevoset saivat käyttökelpoisen uran.

Kun leiri loppui, eri yksiköille oli

Sotkat ovat lähdössä ampumaleirille Niinisaloon maaliskuussa 1953.

annettu leiriltä lähtöajat Niinisalon asemalle. Komppanian vuoro oli, mutta hevoset olivat tukkineet tien. Menin selvittämään ruuhkaa. Se näytti loppumattomalta ja määräaika junan kuormaamiseen alkoi olla tiukalla. Päätin, että ajan yli metrin korkuista auraus-

vallia. Musta pakokaasupilvi peitti seivon hevosjonon, kun Sotkat pyyhälsivät asemalle määräaika. Millään muulla panssarivaunulla sitä ei olisi tehty.

Everstiluutnantti evp.
Pekka Kantakoski 2016